

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/110/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612210004
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1612210004.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou, v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava proti odporcovi D.y, zastúpeného T. pracovníčkou Okresného súdu Malacky, o zaplatenie 28,19,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 28,19,- € s úrokmi z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 28,19,- € od 06.03.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 16,50,- € a trovy právneho zastúpenia v sume 58,15,- € na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 03.09.2012 doručil navrhovateľ súdu návrh na začatie konania zo dňa 21.08.2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 28,19,- € s úrokmi z omeškania vo výške 20% ročne zo sumy 28,19,- € od 06.03.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 13.06.2006 uzavrel s odporcom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej zriadil odporcovi osobný účet; nakoľko na účet odporcu vznikol debetný zostatok, ktorý odporca neuhradil, odstúpil navrhovateľ dňa 02.03.2009 od zmluvy. Ku dňu 05.03.2009 bola výška debetného zostatku na účte odporcu v sume 28,19,- €. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko, a.s. si navrhovateľ okrem istiny v podobe debetného zostatku na účte uplatnil návrhom aj sankčnú úrokovú sadzbu vo výške 20% ročne podľa sadzobníka poplatkov. Odporca pohľadávku navrhovateľa neuspokojil, preto voči nemu podal návrh na súd.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 16Ro/1839/2012-22 zo dňa 06.12.2012, ktorý však musel uznesením č. k. 4C/110/2013-32 zo dňa 22.07.2013 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 4C/110/2013-33 zo dňa 22.07.2013 ustanovil súd odporcovi opatrovníka v osobe T., pracovníčky Okresného súdu Malacky, pretože miesto jeho pobytu sa súdu nepodarilo zistiť. Nakoľko v prejednávanej veci ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), pre ustanovenie opatrovníka odporkyňa ako účastníčke konania, ktorej pobyt nie je známy, neplatí obmedzenie podľa § 29 ods. 6 tretia veta O.s.p.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 03.12.2013 (č. I. 39 spisu).

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.06.2006 (č.l. 4-5 spisu, ďalej len „zmluva“) súd zistil, že navrhovateľ ako banka zriadil pre odporcu ako majiteľa účtu Z. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vydal mu platobnú kartu Maestro s denným limitom platobnej karty 165,97,- € (5.000,- Sk); k osobnému účtu nebolo zriadené povolené prečerpanie. Odporca zmluvu uzavrel ako fyzická osoba - nepodnikateľ; neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky - Dexia banky Slovensko, a.s., v ktorých sa odporca zaviazal dodržiavať na účte kladný (kreditný) zostatok najmenej vo výške minimálneho zostatku zverejneného v obchodných priestoroch banky pre jednotlivé typy účtov, zaviazal sa zabezpečiť taký zostatok na účte, ktorý pokryje všetky splatné poplatky podľa sadzovníka, splatné trvalé príkazy na úhradu, zrealizované výbery, resp. platby platobnou kartou, splátky súvisiace s poskytnutým úverom a ďalšie platby, ktoré sa zaviazal uhradiť banke (čl. III. A. 15. všeobecných obchodných podmienok); v prípade podstatného porušenia zmluvy, ak klient nevysporiadal na účte nepovolené prečerpanie do 20 dní od jeho vzniku bolo dojednané, že banka je oprávnená od zmluvy odstúpiť s okamžitou možnosťou zrušenia účtu (čl. III. A. 36. všeobecných obchodných podmienok); pre prípad, ak účet dosiahne debetný zostatok, prípadne sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok / nepovolené prečerpanie v lehote uvedenej vo výzve, ktorú banka zašle písomne klientovi, takéto porušenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy (čl. III. A. 23. všeobecných obchodných podmienok).

Zo Všeobecných obchodných podmienok - Dexia banky Slovensko, a.s. (č. I. 13-17, ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“) súd zistil, že nadobudli platnosť a účinnosť dňa 01.06.2006, Sadzovník poplatkov Dexia banka Slovensko, a.s. (č. I. 2-3 spisu) nadobudol platnosť dňa 01.03.2009.

Z oznámenia zo dňa 02.03.2009 (č. I. 7 spisu) súd zistil, že banka odporcovi oznámila, že dňom doručenia oznámenia odstupuje od zmluvy a deň nasledujúci po doručení odstúpenia bude účet zrušený. Doručenie odstúpenia od zmluvy odporcovi navrhovateľ nedokladoval.

Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXX (č. I. 6 spisu) súd zistil, že ku dňu 05.03.2009 bol na účte zostatok v podobe nepovoleného debetu v sume 28,19,- €.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia zmluvy o bežnom účte), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia zmluvy o bežnom účte), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia zmluvy o bežnom účte), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 369 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu 30.06.2010), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v prevažnej časti dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ ako banka a odporca ako majiteľ účtu uzavreli dňa 13.06.2006 písomnú zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky - Dexia banky Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“). Na základe tejto zmluvy navrhovateľ zriadil pre odporcu bežný účet, na ktorom odporca vykonával bezhotovostné a hotovostné transakcie. Odporca sa zaviazal na účte zriadenom pre neho navrhovateľom dodržiavať kladný zostatok minimálne vo výške splatných poplatkov za služby poskytované bankou. Odporca túto povinnosť porušil, keď na jeho účte vznikol nepovolený debetný zostatok v sume tak, ako to vyplýva z výpisu k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, odporca tento nepovolený debetný zostatok v lehote stanovenej navrhovateľom nevyrovnal, čím v zmysle všeobecných obchodných podmienok podstatne porušil zmluvu, na základe čoho navrhovateľ odstúpil od zmluvy (čl. III. A. 36 všeobecných obchodných podmienok) a vzniklo mu voči odporcovi právo na zaplatenie nepovoleného debetu v sume 28,19,- €. Preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 28,19,- € ako neuhradenú sumu debetného zostatku.

I keď zmluva o bežnom účte predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva o bežnom účte je zároveň spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku), nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte aplikoval súd tak ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností, resp. následkov omeškania) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv).

V dôsledku omeškania odporcu s plnením peňažného záväzku uplatnil navrhovateľ popri istine aj úroky z omeškania vo výške 20% ročne zo sumy 28,19,- € od 06.03.2009 do zaplatenia. V čase uzavretia zmluvy o bežnom účte bola úprava úrokov z omeškania obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch, a to v § 369 Obchodného zákonníka a v § 517 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník neumožňoval dojednať úroky z omeškania vyššie než ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku bola v tomto smere pre spotrebiteľa priaznivejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ nemohol vzdať. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa; spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie; v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Na základe uvedeného je vo vzťahu k odporcovi ako ku spotrebiteľovi možné uplatniť len úroky z omeškania podľa Občianskeho zákonníka.

Súd potom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 28,19,- € s úrokmi z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 28,19,- € od 06.03.2009 do zaplatenia, nakoľko odporkyňa je od 06.03.2009 v omeškani s plnením peňažného dlhu. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 06.03.2009 predstavovala 2% ročne (2% + 8% = 10%), navrhovateľovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 10% ročne. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol z vyššie uvedených dôvodov.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Keďže navrhovateľ mal podľa názoru súdu neúspech len v pomerne nepatrnej časti uplatneného príslušenstva istiny vzhľadom na predmet konania, priznal mu súd plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na súd v sume 16,50,- € (č. l. 21 spisu) a z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby - 1.) prevzatie a príprava zastúpenia v sume 16,60,- €, 2.) podanie návrhu na súd v sume 16,60,- €, k tomu prináležiace režijné paušály 2x 7,63,- €, keď trovy právneho zastúpenia spolu v sume 48,46,- € sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% v sume 9,69,- €, nakoľko právny zástupca navrhovateľa je jej platcom (č. l. 8 spisu), spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 58,15,- € (48,46,- € + 9,69,- € = 58,15,- €). Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., súd vo výroku o trovách konania osobitne uviedol trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy, všetky trovy konania je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný nahradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)